

Publicerad 2012-01-19 21:53 av Hizzan

Värmen, saknaden, smärtan

Allt blir så intensivt när man är ensam,
tystnaden blir tystare,
rummen blir större,
kylan blir kallare,
och smärtan blir smärtsammare.

Klistret som håller mig samman är borta.

Du är borta,
inte långt borta,
men ändå inte här.

Jag är ensam,
nästan övergiven.

Och så kommer du tillbaka och allt blir varmt,
hettan är så varm att jag blir galen,
men när du är borta saknar jag den.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hizzan med Poeter.se id #40559 innehar upphovsrätten